

BIDRAG TIL MELODIER TIL SANGBOGEN 'DANMARK'

333

Tekst: B.S. Ingemann

S
A

1. Dan - ne-vang med grøn - ne Bred ved den blan - ke Vo - ve!
2. Dan - ne-vang! din Blom - ster-arm Fæd - re - ne om - slyn - ged;
3. Een er Fa - der for os her! Vi har fæl - les Mo - der:

5

S
A

I dit Skød er Kær - lig - hed, Fred i di - ne Sko - ve;
kær - ligt glø - der Søn - nens Barm, hvor hans Vug - ge gyn - ged.
Dan - mark er vor Mo - der kær, Dan - marks Søn vor Bro - der!

9

S
A

Fug - len syn - ger højt i Sky o - ver Kæm - pe - hø - je;
I de dan - ske Fæd - res Spor, un - der E - ge - skyg - ger,
Som eet Hjer - te Favn i Favn, Bro - der - fol - ket flam - me!

13

S
A

men i Da - len smi - ler bly Vaar - vi - o - lens Ø - je.
der, hvor Tro - skabs - fug - len bor, E - nig - he - den byg - ger.
Jub - le højt dit Fa - der-navn, gam - le Skjold - ung - stam - me!

1

S
A

4. Hil dig, Drot! og hil dig, Land ved den blan - ke Vo - ve!
5. Her er Sang og Har - pe - klang, her er Fryd og Gam - men!

5

S
A

Blom - ster - ø - er! Grøn - ne Strand! Ly - se Bø - ge - sko - ve!
Her vi slum - re skal en - gang bro - der - ligt til - sam - men!

9

S
A

Her er Tro - skabs - fug - len graa, Fæd - res Hø - je grøn - ne,
Her vi le - ve skal og dø som de Fæd - re gæ - ve!

13

S
A

Ven - nen tro - fast, Him - len blaa, Slet - tens Mø - er skøn - ne!
Le - ve Kon - ge, Ven og Mø! Gam - le Dan - mark le - ve!

Land, det staar med bre - de
Tid de har - nisk - klæd - te

1. Der er et yn - digt Land, det staar med bre - - de
2. Der sad i For - dums Tid de har - nisk - klæd - - te

Land, det staar med bre - de
Tid de har - nisk - klæd - te

Bø - ge nær sal - ten Ø - ster - strand; det bug - ter sig i
Kæm - per, ud - hvi - le - de fra Strid; saa drog de frem til

Bak - ke, Dal, det hed - der gam - le Dan - mark, og det er Fre - jas Sal.
Fjen - ders Men, nu hvi - le de - res Be - ne bag Hø - jens Bav - ta - sten.

skønt, thi blaa sig Sø - en
land! Hil hver en Dan - ne -

3. Det Land end - nu er skønt, thi blaa sig Sø - - en
4. Hil Drot og Fæd - re - land! Hil hver en Dan - - ne -

skønt, thi blaa sig Sø - en
land! Hil hver en Dan - ne -

bæl - ter, og Lø - vet staar saa grønt; og æd - le Kvin - der,
bor - ger, som vir - ker, hvad han kan! Vort gam - le Dan - mark

skøn - ne Møer og Mænd og ra - ske Sven - de be - bo de Dan - skes Øer.
skal be - staa, saa læn - ge Bø - gen spej - ler sin Top i Bøl - gen blaa.

Tekst: Poul Martin Møller

1. Ro - sen blus - - ser alt i Da - nas Ha - ve, lif - ligt
 2. Her i - mel - - lem Ha - vets dy - be Kløf - ter gi - ves
 3. U - di Øst og Vest, og hvor jeg van - ker, drøm - mer

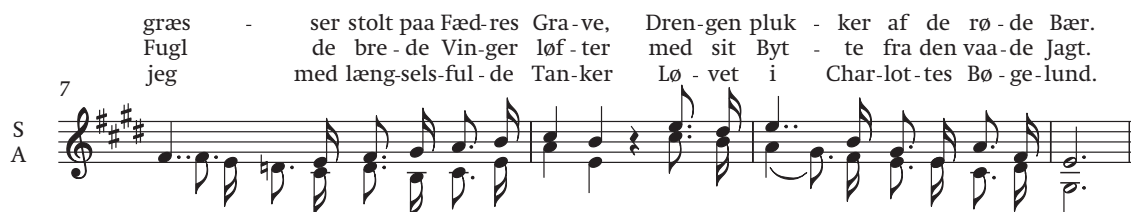
1. Ro - sen blus - ser alt i Da - nas Ha - ve,
 2. Her i - mel - lem Ha - vets dy - be Kløf - ter
 3. U - di Øst og Vest, og hvor jeg van - ker,

fløj - - ter vist den sor - te Stær, Bi - er
 al - - drig Vaar og Blom - ster - pragt; Hva - len,
 jeg om jer ved Dan - marks Sund; selv i -
 lif - ligt fløj - ter vist den sor - te Stær,
 gi - ves al - drig Vaar og Blom - ster - pragt;
 drøm - mer jeg om jer ved Dan - marks Sund;

de - - res bru - ne Nek - tar la - ve, Hing - sten
 kold og dum, ved Ski - bet snøf - ter, tav - se
 blandt Con- stan - tias ful - de Ran - ker min - des
 Bi - er de - res bru - ne Nek - tar la - ve,
 Hva - len, kold og dum, ved Ski - bet snøf - ter,
 selv i - blandt Con- stan - tias ful - de Ran - ker

græs - ser stolt paa Fæd-res Gra-ve, Dren-gen pluk - ker af de rø-de Bær.
 Fugl de bre-de Vin-ger løf-ter med sit Byt - te fra den vaa-de Jagt.
 jeg med læng-sels-ful-de Tan-ker Lø - vet i Char-lot-tes Bø-ge-lund.
 Hing - sten græs-ser stolt paa Fæd-res Gra-ve, Dren-gen pluk - ker af de rø-de Bær.
 tav - se Fugl de bre-de Vin-ger løf-ter med sit Byt - te fra den vaa-de Jagt.
 min - des jeg med læng-sels-ful-de Tan-ker Lø - vet i Char-lot-tes Bø-ge-lund.

4. Kler - ken raa - - ber i Ma-nil - las Røn - ner: "Dan - mark
 5. Mor - gen - lan - - dets Søn i Kaa - ber lan - ge bag sin
 6. Kun - de du, ved Guld og Sølv at lo - ve, kø - be
 4. Kler - ken raa - ber i Ma-nil - las Røn - ner:
 5. Mor - gen - lan - dets Søn i Kaa - ber lan - ge
 6. Kun - de du, ved Guld og Sølv at lo - ve,

er et li - det, fat - tigt Land!" Det for -
 Vif - - te gis - per ef - ter Luft; - han har
 dig en nor - disk Kvin - des Tro, kø - be

3

S
A

"Dan - mark er et li - det, fat - tigt Land!"
 bag sin Vif - te gis - per ef - ter Luft; -
 kø - be dig en nor - disk Kvin - des Tro,

sik - - rer Ja - vas ri - ge Søn - ner; selv Ba -
 sprag - - let Fugl, men in - gen San - ge, hjer - te -
 dig et Pust fra Sø - ens Vo - ve, kø - be

5

S
A

Det for - sik - rer Ja - vas ri - ge Søn - ner;
 han har sprag - let Fugl, men in - gen San - ge,
 kø - be dig et Pust fra Sø - ens Vo - ve,

ta - - vias skrant-ne Kræm-mer støn-ner: "Dan-mark er et li - det, fat-tigt Land!"
 lø - se Møer med gyl-d-ne Span-ge, sto - re Glim - mer-blom-ster u - den Duft.
 dig et Ly af Thu - les Sko - ve og en Klø - ver-mark til Mid-dags-ro?

7

S
A

selv Ba-ta-vias skrant-ne Kræm-mer støn-ner: "Dan-mark er et li - det, fat-tigt Land!"
 hjer - te-lø-se Møer med gyl-d-ne Span-ge, sto - re Glim-mer-blom-ster u - den Duft.
 kø - be dig et Ly af Thu - les Sko - ve og en Klø - ver-mark til Mid-dags-ro?

7. Fat - tig Mand, som plø - jer dan - ske Lan - de, ry - ster
 8. Ja, vor dan - - ske Jord er som - mer - fro - dig; der er
 9. Un - der ly - - se Bøg den dan - ske Bej - ler med sin

1

S
A

7. Fat - tig Mand, som plø - jer dan - ske Lan - de,
 8. Ja, vor dan - ske Jord er som - mer - fro - dig;
 9. Un - der ly - se Bøg den dan - ske Bej - ler

Æb - - ler af sit e - get Træ, har en
 Kræf - - ter i det dan - ske Brød. Der - for
 her - - ligt-vok - sne Pi - ge gaar; o - ver

3

S
A

ry - ster Æb - ler af sit e - get Træ,
 der er Kræf - ter i det dan - ske Brød.
 med sin her - ligt-vok - sne Pi - ge gaar;

kraf - - tig Arm, en kløg - tig Pan - de, Korn paa
 er den dan - ske Mand saa mo - dig; der - for
 5 de - - res Ho - ved Maa - nen sej - ler; Sva - nen
 S har en kraf - tig Arm, en kløg - tig Pan - de,
 A Der - for er den dan - ske Mand saa mo - dig;
 o - ver de - res Ho - ved Maa - nen sej - ler;

Mar - ken, Mælk i si - ne Span-de; Kvi-en staar i Græs-set o - ver Knæ.
 var Nor-man-nens Kniv saa blo-dig; der-for er den dan-ske Kind saa rød.
 7 i det kla - re Vand sig spej-ler; Nat-ter - ga - len højt i Bu-sken slaar.
 S Korn paa Mar-ken, Mælk i si - ne Span-de; Kvi-en staar i Græs-set o - ver Knæ.
 A der - for var Nor-man-nens Kniv saa blo-dig; der-for er den dan-ske Kind saa rød.
 Sva - nen i det kla - re Vand sig spej-ler; Nat-ter - ga - len højt i Bu-sken slaar.

10. Der - som sligt for Fat - tig-dom du ty - der, Ø - stens
 S
 A
 10. Der - som sligt for Fat - tig-dom du ty - der,

3 at - - lask-klæd - te, ri - ge Mand, glad mit
 S
 A
 Ø - stens at - lask-klæd - te, ri - ge Mand,

5 sor - - te, dan - ske Brød jeg bry - der, tak - ker
 S
 A
 glad mit sor - te, dan - ske Brød jeg bry - der,

7 Gud, mens fra min Læ - be ly - der: "Dan-mark er et li - det, fat-tigt Land!"
 S
 A
 tak - ker Gud, mens fra min Læ - be ly - der: "Dan-mark er et li - det, fat-tigt Land!"

1. Lad en og an - den ha - ve Ret, lad det kun Daar - skab
 2. Jeg ger - ne tror, hvad der er sagt af Folk, som er i
 3. Jeg hør - te tit om Sy - dens Ild, der strøm - mer gen - nem

4
 hed - de, at svær - me for en en - kelt Plet, som Fug - len om sin
 Mo - de: "Hvad lig - ger der paa Spro - get Magt, de er jo li - ge
 Blo - det, mens Nor - dens Søn var god og mild, men mang - led Hel - te -

8
 Re - - de; jeg til - staar frit og li - ge - frem: jeg
 go - - de"; og dog jeg ik - kun eet har kært, det
 mo - - det. Nu gaar hans Hel - te - ryg - te rundt. Han

11
 tak - ker Gud, jeg har et Hjem, jeg hol - der mig til Dan - mark.
 har jeg af min Mo - der lært, det lær - te jeg i Dan - mark.
 slog, saa selv det gør ham ondt, nu har vi Fred i Dan - mark.

1
 4. Jeg ved, at Skøn - heds I - de - al maa langt fra Nor - den
 5. Der hø - res Raab i fjer - ne Land, for Gul - det er de
 6. Mit gam - le, kæ - re, fri - e Land, jeg kan dig ik - ke

4

S 1 2

sø - ges, i Laur - bær - lun - dens tæt - te Sal og ej i dunk - le
 gla - de. Bliv, hvor du er, du dan - ske Mand, bliv her, og brug din
 mi - ste; jeg slip - per ej din grøn - ne Strand, hvad saa jeg end skal

A

8

S 1 2

Bø - - ges; men Kvin - den med det ly - se Haar og
 Spa - - de. Det Korn, der lig - ger gemt i Muld, det
 fri - - ste. Hvad jeg end li - de skal for Nød, jeg

A

11

S 1 2

saa det Blik, som mit for - staar, hun fin - des kun i Dan - mark.
 spi - rer op og bli'r til Guld, ja, der er Guld i Dan - mark.
 har den Trøst dog i min Død: jeg bli - ver her i Dan - mark.

A

1. Mor - gen - dug, der sag - te bæ - ver i den lu - ne Vind,
 2. Hel - te - daad, der al - drig glem - mes selv i Ti - dens Høst,
 3. Sli - ge Drøm - me, sli - ge Smyk - ker, hvo kan glem - me dem!
 4. Nej, vi vil vort Hjem ej byt - te bort for no - gen Pris,

Blom - ster - duft, der lang - samt svæ - ver fra den gam - le Lind;
 sto - re Sagn, der e - vig gem - mes skal ved Sa - gas Bryst,
 Vil - de no - gen her vel byt - te Dan - marks gam - le Hjem,
 her vi vir - ke vil og le - ve paa de Dan - skes Vis;

Al - fe - leg bag Sko - vens Sa - le, Fug - le - sang i For - aars - da - le,
 Hjer - ter, der af Tro - skab lu - e, Mod, som Dø - den ej kan ku - e,
 hvor i Læ bag E - gens Skyg - ger Sko - vens Fugl med Fri - hed byg - ger,
 stær - ke som vor Old - tids Min - der, fuld af Kraft mod Dan - marks Fjen - der,

det er Dan - marks Drøm - me.
 det er Dan - marks Smyk - ke.
 Malm af Jord op - gra - ver?
 dem vi al - drig svi - ge.

Maa - nens Lys paa Bøl - gens Strøm - me, det er Dan - marks Drøm - me.
 yd - mygt Sind i Glans og Lyk - ke, det er Dan - marks Smyk - ke.
 mod det Land, hvor Ve - stens Sla - ver Malm af Jord op - gra - ver?
 tro som Guld mod Drot og Ri - ge, - dem vi al - drig svi - ge.

S
A

1. Se dig ud en Som - mer-dag, naar de Bøn - der trom - ler:
2. Dan - mark er et li - det Land, strakt fra Nord til Søn - der,
3. Fær - gen med det bre - de Bryst, klædt i Staal og Pla - de,

3

S
A

Land æ - for og By æ - bag, Lær - ke - sang og Hum - ler,
har dog Brød til al - le Mand, Køb - sted - folk som Bøn - der.
plø - jer Vej fra Kyst til Kyst o - ver Bæl - ters Fla - de.

5

S
A

Byg i Skred og Bær i Blost, Bar - ne - leg om frøn - net Post,
Ru - gen med det svul - ne Knæ vok - ser langt i Bak - kens Læ;
Kob - ber - spir og Tag af Tegl ser sig selv i Ha - vets Spejl;

7

S
A

Ru - gens Dræ med Duft af Most i Drift om bre - de Gaar - de!
Hum - le - kop og Pæ - re - træ faar Sol mod hvi - de Gav - le.
lang - vejs u - de hvi - de Sejl mod grøn - ne Ø - er bov - ner.

1

S
A

4. To - get støn - ner tungt af Sted, højt sig Rø - gen løf - ter;
5. Sli - der By - en, dan - ske Mand, alt - for stærkt din Trø - je,

3

S
A

Pla - gen staar ved Van - ge - led, slaar sig løs og snøf - ter.
tag et Maal af Dan - marks Land fra dets eg - ne Hø - je:

5

S
A

Hyr - den kob - ler si - ne Kø'r; Af - ten - suk i Siv og Rør;
Sy - net, fjernt af Ban - ker lukt, bli - ver frit mod Bælt og Bugt,

7

S
A

fra den aab - ne Sme - de-dør gaar lan - ge Skum-rings=Gni - ster.
stem-nings-fyldt som Hej - re-flugt om Kvæld, naar Sol gaar un - - der.

339

Tekst: Holger Drachmann

S
A

1. Du dan - ske Mand, af al din Magt syng ud om vor gam - le
2. Syng ud, og Sorg fra For - tids Nat blir Smil paa hver Glæ - des -
3. Vort gam - le Land, af al vor Magt vi ø - ger din Rig - doms

4

S
A

Mor. En Krans af Hav og Fjord blev lagt om Hu - set, hvor hun
dag, vor Him - mel skif - ter Far - ve brat, men al - drig Fol - kets
Ring, gaar frem - ad sejgt og u - for - sagt, om ej i sto - re

8

S
A

bor. Mod grøn - ne, si - de Stran - de gaar stær - ke, stri - de
Flag. Som Dan - marks bli - de Kvin - der har rø - de - hvi - de
Spring. Og fu - rer Plo - ven Lan - det, saa sku - rer Kø - len

12

S
A

Van - de, og o - ver Kor - nets Guld - glans staar
Kin - der, saa ly - ser Li - vets Frisk - hed fra
Van - det; støt staar den dan - ske Sø - mand paa

15

S
A

Vi - kin - ge - ste - nen Vagt, staar Vi - kin - ge - ste - nen Vagt.
Fri - he-dens dy - re Skat, fra Fri - he-dens dy - re Skat.
Ha - vet sin Vi - king - vagt, paa Ha - vet sin Vi - king - vagt.

1. Du gav os de Blom - ster, som ly - ste i - mod os med
 2. Du gav os de Mar - ker saa bøl - gen - de bre - de, hvor
 3. Du gav os de Sko - ve saa dy - be og sva - le med

al - fe - let Skøn - hed, den Gang vi var smaa, de bro - ge - de En - ge var
 Korn - ak - set mod - nes og gyl - nes af Sol, hvor Klø - ve - ren duf - ter af
 sol - spæt - tet Skyg - ge, med Hul - vej og Skjul, hvor Hver - dag er Høj - tid, og

go - de i - mod os, vi løb ef - ter rø - de og stand - sed ved blaa, og
 Som - mer og He - de saa sundt som vort Brød og saa sødt som Vi - ol, hvor
 Taus - hed er Ta - le fra Løv - spring i Maj, til Ok - to - ber staar gul. Paa

Aa - kan - dens hel - li - ge Hvid - hed for - stod os og
 Lær - ken ved Mor - gen gaar op fra sin Re - de og
 løn - li - ge Sti - er, i hvæl - ve - de Sa - le vi

aab - ned sin Løn - dom, i - me - dens vi saa.
 mel - der til Sky - en, at Gaard - ha - nen gol.
 fej - red Sankt Hans og den hvid - klæd - te Jul.

1

S 1
2

4. Du gav os den Him - mel, hvor Sky - er - ne i - ler til
5. Du gav os de van - dren - de, væl - di - ge Van - de, vor

A

3

S 1
2

Leg og til Kamp un - der Vin - de - nes Raab, til at - ter i Ro og i
Vej og vort Værn hed - der: Kom - me og gaa, og Bøl - ger - ne tog - ter langs

A

6

S 1
2

Høj - hed den smi - ler, lyk - sa - lig og gen - født af Straa - ler - nes Daab. Og
Skræn - ter og Stran - de, saa sor - te som Gra - ven, som Him - len saa blaa, og

A

9

S 1
2

Nat - ten, den ly - se, hvor Da - gen kun hvi - ler med
flet - ter en E - vig - heds - krans om din Pan - de og

A

11

S 1
2

halv - aab - ne Øj - ne, u - ro - lig af Haab.
bru - ser din Hym - ne: Lad Dan - mark be - staa!

A

Tekst: Axel Juel

S
A

1. Vi el - sker vort blom - stren - de Fæd - re - land, dets
2. Da Ri - ger blev til for i Kamp at dø og
3. Det Land har de el - sket - som vi - en - gang, det

3

S
A

Bø - ge og Bak - ker og Bøl - ger, vi en - der vor Gang ved en
seg - ne, i Mør - ket be - gra - vet, da slum - re - de fjernt paa den
kan vo - re Sjæ - le for - nem - me; naar ik - ke vi lyt - ter til

6

S
A

hav - blaa Strand, hvad Vej el - ler Sti vi end føl - ger; og
blan - ke Sø vort Dan - mark, be - skær - met af Ha - vet. Det
Fug - le - sang, saa hø - rer vi Bøl - ger - nes Stem - me; og

9

S
A

in - gen skal sø - ge for - gæ - ves Ly, og in - gen skal vej - vild
vaag - ned og kend - te, at Hjer - tet slog i Læng - sel ved tu - sind
Bøl - ger - ne nyn - ner vor Læng - sel frem, mens Fug - le i Mark og

12

S
A

van - dre, der er ik - ke læn - ger fra By til By, end
Stran - de, - og ud o - ver Bøl - ger - ne Da - ner - ne drog og
Sko - ve for - kyn - der, at her er vort Hjer - tes Hjem, hvor

15

S
A

Klok - ker kan hø - re hver - an - dre. Det Land, der har fost - ret vort
kæm - ped om Ri - ger og Lan - de. De her - sked i Væl - de, - og
Fæd - re i Hø - je - ne so - ve. Det Land, der skal e - je vor

18

S
A

ven - li - ge Sind og smi - let os Fre - den i Hjer - ter - ne ind, det er Dan - mark!
her - sked de kort, det Land, som be - stan - dig blev de - res og vort, det er Dan - mark!
Daad og vort Navn og ta - ge os selv i sin kær - li - ge Favn, det er Dan - mark!

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

1. Som en rej - se - ly - sten Flaa - de an - kret op ved Jyl - lands
 2. Hav-om - bru - set yng - ler Lan - det. Tu - sind Ø - er gik af
 3. Hav og Muld skal Dan - sken plø - je. Ven-ner! Hvad vi fik for

Bro un - der Vejs og Vin - des Naa - de lig - ger Lan - det dybt i
 Havn, lod sig bæ - re bort af Van - det for at bæ - re Dan - marks
 Muld! Bøl - ge - lan - dets run - de Hø - je tav - let ud i Grønt og

Ro. Haardt gaar Hav mod Bro og Stavn, mø - der Dan - marks stil - le
 Navn. Mun - tert frem til Li - vets Dyst gen - nem Mulm og Straa - le -
 Guld. Lær - ken klat - rer fra sin Seng i den mor - gen - vaa - de

Navn. Hør, hvor blidt det klin - - ger! Hvor vi stod, og
 lyst. Hil Jer, vo - re Ski - - be! Fla - get blaf - fer
 Eng ad sin Ja - cobs - sti - - ge. Men de ly - se

hvor vi gik, kom dit Navn som sød Mu - sik blødt paa hvi - de Vin - ger.
 rødt og hvidt. Her er Dan - mark, dit og mit, med sin Køl - vands - stri - be.
 Næt - ters Skær o - ver stil - le Bø - ge - træer aab - ner Him - me - ri - ge.

1

S 1
S 2

4. Hør det! Husk det, al - le Dan - ske! Klar og fro - dig er vor
5. Vin - ter - klart og som - mer - bro - get, mor - gen - mun - tert, skum - rings -
6. Om din Fri - hed vil vi vær - ne, hol - de Skjold - vagt om din

A

4

S 1
S 2

Aand. Spro - get slut - ter som en Hand - ske om en fast og ven - lig
svøbt, li - ge - fremt og lat - ter - kro - get, smil - be - straa - let, taa - re -
Fred, of - re dig en mo - den Ker - ne fra din Jord i tu - sind

A

8

S 1
S 2

Haand. Værn med Vid, hvad helt er vort. Sig kun Sand - hed, jævnt og
døbt. Det er Dan - marks fri - e Sprog, u - den Tryk af frem - med
Led. Ind - aand Nor - dens fri - e Luft, Stil - hed sød af Blom - ster -

A

12

S 1
S 2

kort, gla - dest ved det Mil - - de. Dan - skens Lov i
Aag frej - digt Fre - ja ta - - ler. E - get Brød til
duft, Storm, som Sø - en sal - - ter, me - dens vi med

A

16

S 1
S 2

Strid og Fred væ - re Ret og Bil - lig - hed, som Kong Vol - mer vil - de.
e - gen Dug, Dan - marks Hve - de, Dan - marks Rug, Dyb - bøl Møl - le ma - ler.
tro - fast Sind sæt - ter al vor Ger - ning ind, Dan - mark, paa dit Al - ter!

A

S 1

1. Kær est du, Fø - de-land, sødt er dit Navn, til dig staar
 2. Kun der er Vaa - ren i sin ful - de Pragt, kun der i
 3. Ja, skønt er Fjel - det med sin Top af Is, skøn er den

S 2
A

1. Kær est du, Fø - de - land, sødt er dit Navn, til
 2. Kun der er Vaa - ren i sin ful - de Pragt, kun
 3. Ja, skønt er Fjel - det med sin Top af Is, skøn

3

S 1

al - tid di - ne Børns For - læng - sel. Med løn - lig
 al sin Yn - de Som - ren smi - ler, og skøn er
 Dal, som Fos - sens Bøl - ger væ - der, den gu - le

S 2
A

dig staar al - tid di - ne Børns For - læng - sel.
 der i al sin Yn - de Som - ren smi - ler,
 er den Dal, som Fos - sens Bøl - ger væ - der,

5

S 1

Magt du dra - ger til din Favn, hvert an - det
 sel - - ve Vint - rens hvi - de Dragt, naar den paa
 Ør - - ken er et Pa - ra - dis, naar den har

S 2
A

Med løn - lig Magt du dra - ger til din Favn, hvert
 og skøn er sel - ve Vin - trens hvi - de Dragt, naar
 den gu - le Ør - ken er et Pa - ra - dis, naar

7

S 1

Land mod dig er kun et Fæng - sel.
 vo - re Barn - doms - eg - ne hvi - ler.
 sku - et Bar - nets før - ste Glæ - der.

S 2
A

an - det Land mod dig er kun et Fæng - sel.
 den paa vo - re Barn - doms - eg - ne hvi - ler.
 den har sku - et Bar - nets før - ste Glæ - der.

1

S 1
4. Min Fø - de - stavn er Lyn-gens bru - ne Land, min Barn-doms
5. Skøn er for mig den blom-ster - lø - se Vang; min bru - ne

S 2
A
4. Min Fø - de-stavn er den Lyn-gens bru - ne Land, min
5. Skøn er for mig den blom-ster - lø - se Vang; min

3

S 1
Sol har smilt paa mør - - ken He - de, min spæ - de
He - de er en E - - dens Ha - ve - der hvi - le

S 2
A
Barn-doms Sol har smilt paa mør - ken He - de.
bru - ne He - de er en E - dens Ha - ve -

5

S 1
Fod har traadt det gu - le Sand, blandt sor - te
og - - saa mi - ne Ben en - gang, blandt mi - ne

S 2
A
min spæ - de Fod har traadt det gu - le Sand, blandt
der hvi - le og - - saa mi - ne Ben en - gang, blandt

7

S 1
Hø - je bor min Ung - - doms Glæ - - de.
Fæd - res lyng - be - groe - - de Gra - - ve!

S 2
A
sor - te Hø - je bor min Ung - doms Glæ - - - de.
mi - ne Fæd - res lyng - be - groe - de Gra - - - ve!

S
A

1. Der duk - ker af Di - sen min Fæd - re - ne - jord med Aa - ser og Ag - re og
2. Der rul - ler de Bæk - ke saa tungt gen - nem Dal, lang - mo - digt ta'r Aa - en i -
3. De bre - de - ste En - ge, jeg no - gen - tid saa, her du - ger det mos - se - de

4

S
A

Eng; med Ryg - gen mod Syd og med Taa - en mod Nord den
mod og skri - der til - havs i en sin - dig Spi - ral, for -
Svær; blank - hor - ne - de Høv - der paa rav - gul - lig Taa gaar

7

S
A

red - te bag San - der sin Seng; dog ej for at so - ve ret -
in - den den drev det til Flod. Men hvor den kan glit - re en
rundt i de knor - te - de Kær. Her vok - ser sig Pla - gen saa

10

S
A

fær - di - ges Søvn, thi sjæl - den er Lan - det, er Lan - det i Ro, men
Sen - som - mer - kvæld, naar Lak - sen gaar op mod dens, op mod dens Strøm, naar
trind om sin Lænd i Høj - en - gens væl - den - de, væl - den - de Saft; saa

i
dens Strøm,
- de Saft;

13

S
A

Stor - me - ne gaar, og Bræn - din - gen slaar paa Kys - ten med djær - ve - ste Kno.
Siv og naar Flæg faar Dug - stænk i Skæg, og Da - gen gaar bort som en Drøm!
rød er dens Lød, dens Mu - le saa blød, dens Ko - der de fjed - rer af Kraft.

1

S
A

4. Og Ræ - ven han slik - ker bag Di - get sit Ben og so - ler sin syn - di - ge
5. Mørkt sti - ger en Høj o - ver Korn - ha - vet op, med Blaa - bær og Lyng er den
6. Det luf - ter i Lyng, og det ring - ler i Rug, det spra - ger i Ag - re - nes

4

S
A

Krop; og Ha - ren hun snu - ser til A - ge - rens Sten og
klædt; blandt Ri - se - nes Ran - ker en Lær - ke med Top sig
Straa; højt Sky - er - ne dre - jer den damp-spænd - te Bug og

7

S
A

gør o - ver Stub - re - ne Hop; og Od - de - ren plum - per i
gyn - ger og kvid - rer saa spædt. Det bøl - ger af Rug i - mod
skyg - ger en Stund for det blaa. Vildt Bi - er - ne tør - ner om

10

S
A

Be - hold,
den staar,
og Løg.

fav - ne - dybt Høl for Jæ - ger og Hund i Be - hold, i Be - hold, men
Ki - min - gens Rand, i Da - le, paa Ban - ker, paa Ban - ker den staar, faar
Hus - man - dens Gavl mod Ku - ben bag Grøn - kaal, bag Grøn - kaal og Løg. I

13

S
A

Hjej - ler - nes Hær, den flok - ker sig der, hvor Hug - or - men lu - rer i Knold.
Run - ding og Form i Godt - vejr og Storm som Bar - net, mens Gæn - ger - ne gaar.
Ud - flyt - ter - gaard mod Port - hjal - det slaar et Ek - ko af rim - men - de Øg.

1

S
A

7. Her laa der en - gang paa en sper - gel - grøn Toft et Hjem med sin Skor - sten paa
8. Der sad hun og spel - ted, min bø - je - de Mor, ind - un - der den Bjæl - ke saa
9. Hvad var vel i Ver - den det fat - ti - ge Liv med alt dets for - tæ - ren - de

4

S
A

Hæld. Det hav - de en en - kelt Rad Pøl - ser paa Loft, men
lang, og del - te sit Bryst mel - lem mig og min Bror, i -
Tant, om ik - ke en Plet med en Dal og lidt Siv vort

7

S
A

el - lers kun Ar - mod og Gæld. Dog hav - de det Sva - ler bag
mens saa ve - mo - digt hun sang. Nu lig - ger hun hist un - der
Hjer - te i Skæl - vin - ger bandt! Om ik - ke vi drog fra det

10

S og Syld
A - er staar;
at at staa,

For - stu - e - dør og Blom - ster om Sok - kel, om Sok - kel og Syld og
Sten - di - gets Hæld i Kro - gen, hvor Val - mu - er, Val - mu - er staar; gør
y - der - ste Hav for bø - jet og ryn - ket, og ryn - ket at staa, og

13

S
A

Mal - urt paa Væg; og Hø - nen la' Æg i Skjul af den kro - ge - de Hyld.
Ver - den For-træd, tog Sor - gen min Fred, saa sag - te med Laa - gen jeg gaar.
hø - re de Kluk, de Min - der - nes Suk fra Bæk - ken, vi kys - sed som smaa!

1

S
A

10. Vel - sig - ne - de Land, hvor i Storm-vej - ret bor et Folk, som er ø - vet i

4

S
A

Savn, jeg e - jed vel al - drig et Gran af din Jord, som

7

S
A

hjem - løs jeg kvit - ted min Stavn. Du rak - te mig ud fra dit

10

S en Stav;
A

ste - ne - de Krat en Høst - nat saa kro - get, saa kro - get en Stav; naar

13

S
A

Sta - ven er brudt og Livs - gan - gen slut, kan - ske du da skæn - ker en Grav.

1. Un - der - li - ge Af - ten - luf - te! Hvor - hen vin - ke
 2. Mat - te Soll bag Bjær - gets Ste - ne lu - e - rød du
 3. Nor - ges Søn! jeg tror at min - des, du har sagt med
 4. Tror I da, kun Klip - pen e - ne præ - ger sig i

4
 I min Hu? mil - de, lu - ne Blom - ster - duf - te!
 da - ler ned; og nu sid - der jeg a - le - ne
 smel - tet Bryst, at i Hjem - met e - ne fin - des
 Hjer - tet ind? Ak, fra dis - se nøg - ne Ste - ne

7
 Sig, hvor hen I bøl - ger nu? Gaar I o - ver
 i min dunk - le En - som - hed. Hjem - me var der
 Ro - lig - he - dens stil - le Lyst. Schweit - zer, som paa
 ven - der sig mit ban - ge Sind. Syn - ger Fyr - rens,

10
 hvi - den Strand til mit elsk - te Fø - de - land? vil I der med
 in - tet Fjæld; ak! saa er jeg u - de vel? skal i Nat ej
 Klip - pen bor! du har talt de sam - me Ord. Sæl - som Læng - sel
 Gra - nens Lov! Hvor er Dan - marks Bø - ge - skov? Gust - ne Flod, som

14
 e - ders Bøl - ger tol - ke, hvad mit Hjer - te døl - - - ger?
 barn - ligt blun - de i min Her - thas grøn - ne Lun - - - de.
 drev med Væl - de E - der til de van - te Fjæl - - - de.
 mat sig krum - mer, dys - ser ej min Sjæl i Slum - - - mer.

1

S 1
2

5. Stil - le! stil - le! his - set gyn - ger Baa - den mel - lem
 6. Det er ej den dan - ske Tun - ge, det er ej de
 7. Ta - ger ej min Sang for an - det end et u - fri -
 8. Tid - lig mi - sted jeg min Mo - der, o, det gjor - de

A

4

S 1
2

Siv og Krat; sødt en Mø ved Cit - ren syn - ger
 van - te Ord, ik - ke dem, jeg hør - te sjun - ge,
 vil - ligt Suk! Læng - sels-fuldt hen - i - ler Van - det,
 mig saa ve'! Dan - mark er min an - den Mo - der,

A

7

S 1
2

i den tau - se, lu - ne Nat. Hvil - ke To - ner!
 hvor ved Hyt - ten Træ - et gror; bed - re, skøn - ne -
 Aft - nen er saa blid og smuk. Man - gen saa - dan
 skal jeg mér min Mo - der se? Li - vet er saa

A

10

S 1
2

mil - de Lyst, hvor I kvæ - ger sødt mit Bryst! Men hvad sav - ner
 re maa - ske, ak, men det er ik - ke de! Bed - re, tror jeg
 Af - ten-stund sad jeg i min kæ - re Lund; Min - det ven - der
 svagt og kort, Skæb - nen vin - ker læn - ger bort. Skal jeg med den

A

14

S 1
2

jeg og græ - der, mens hun dog saa ven - ligt kvæ - - - der?
 vist, hun kvæ - der; men - til - gi - ver, at jeg græ - - - der!
 nu til - ba - ge, det var Aar - sag til min Kla - - - ge.
 sid - ste Var - me tryk - ke mig i hen - des Ar - - - me?

A

1. Den ked - som Vin - ter gik sin Gang, den Dag saa kort, den
 2. Ak se, hvor pyn - tet So - len gaar med lan - ge Straa - ler
 3. Ak, se et me - get yn - digt Syn paa Sko - vens grøn - ne

Nat saa lang for - an - drer sig saa lem - pe - lig; den bar - ske Vind, den
 i sit Haar; den var - me Krans er ret - te Kans for al - le Ting, som
 Ø - jen-bryn; den hø - je Top skal klæ - des op, og Vaa - ren pyn - ter

mør - ke Sky maa fly. Man fryg - ter ej, at Sne og Slud skal
 nu maa gry paa ny. Se Fug - le - ne i Flok - ke - tal i
 Bø - gen ud til Brud. Hist vog - ter Hyr - den Kvæg og Korn, et

mø - de dem, som vil gaa ud; thi lad os gaa at
 Luf - tens vi - de Som - mer - sal: her fly - ver en jo
 Hun - de - bjæf, en Lyd af Horn er alt hans Spil; men

sku - e paa, hvor smukt Na - tu - ren sig be - ter og ler.
 med sin Gren, en an - den san - ker Haar og Straa saa smaa.
 hør blot til, hvor smukt den Skov ham sva - re maa der - paa.

1

S 1
S 2

4. Ak se, hvor spej - le - klar og glat den Sø dog er i
5. Saa er da Him - mel, Jord og Vand op - munt - ret ved sin

A

4

S 1
S 2

La - ve sat; det er jo som, at So - len kom kun for at se sit
Ska - ber-mand; jeg gik om-kring blandt tu - sind Ting, Guds For - syn spo - res

A

8

S 1
S 2

Skil - de - ri der - i. Nu li - rer Frø - en med sin Mund i -
ved en-hver I ser. Han ram - mer nok den ret - te Tid, da

A

12

S 1
S 2

mod den søv - nig Af - ten-stund. Jeg tæn - ker paa mit
Him - len den skal bli - ve blid; jeg tør maa - ske vel

A

15

S 1
S 2

Hvi - le-straa, og en - der min Spad - se - re-gang i Sang.
faa at se min Vin - ter bli - ve til en Vaar i Aar.

A

S
A

1. Fry - de - ligt med Ju - bel - kor hil - ses Vaa - rens
2. Jor - dens ri - ge Blom - ster-pragt, Sko - vens grøn - ne
3. Hvor dog Gud er god og viis! hvor er Ver - den

4

S
A

Kom - me, Sva - len mel - der trindt paa Jord: Fro - stens Tid er
Smyk - ke, Fug - le - san - gens Tryl - le - magt fyl - der de med
fa - ger! Hvor dog alt til Her - rens Pris Aand og Tan - ke

8

S
A

om - me! Land og Hav og Lun - dens Trær her - ligt pry - des
Lyk - ke; Ha - vets Stor - me ra - sed ud, Luf - ten hær - ges
dra - ger! Han har stort og smaat paa Jord, Ur - ten, som paa

12

S
A

fjernt og nær, ny - e Skab - nings Un - der! ny - e Skab - nings Un - der!
ej af Slud, Dug - gens Per - ler re - ne, Dug - gens Per - ler re - ne
Mar - ken gror, Form og Far - ve gi - vet. Form og Far - ve gi - vet.

17

S
A

Kraft paa - ny vort Le - gem faar, lægt er nu hvert
sam - ler So - lens Straa - le - glans i en dej - lig
Ef - ter Nat vi Da - gen nu hil - se vil med

20

S
A

Hjer - te - saar i de gla - de Stun - der.
Per - le - krans rundt paa Græs og Ste - ne.
frej - dig Hu, tak - ke Gud for Li - vet.

S1

1. Grøn er Vaa-rens Hæk, Kaa - ben ka - stes væk,
 2. Nu har Vi - ben Æg, Pi - len dyg - tig Skæg,
 3. Sven - den med sin Brud gaar i Ha - ven ud,
 4. Stor - ken er saa travl højt paa Bon-dens Gavl,

S2

1. Grøn _____ er Vaa-rens Hæk, Kaa - - ben ka - stes
 2. Nu _____ har Vi - ben Æg, Pi - - len dyg - tig
 3. Sven - den med sin Brud gaar _____ i Ha - ven
 4. Stor - ken er saa travl højt _____ paa Bon-dens

A

1. Grøn er Vaa - -
 2. Nu har Vi - -
 3. Sven - - den med
 4. Stor - - ken er _____

5

S1

Jom - fru - er sig alt paa Vol - den so - - le;
 og Vi - o - len smaat paa Vol - den pip - - per;
 paa de grøn - ne Sko hun sy - nes dan - - se;
 og de rø - de Fød - der Næb - bet sli - - be;

S2

væk, Jom - fru - er sig alt paa Vol - den so - le;
 Skæg, og Vi - o - len smaat paa Vol - den pip - per;
 ud, paa de grøn - ne Sko hun sy - nes dan - se;
 Gavl, og de rø - de Fød - der Næb - bet sli - be;

A

- rens Hæk, _____
 - ben Æg, _____
 _____ sin Brud _____
 _____ saa travl _____

9

S1
Luf - ten er saa smuk, de - res Læng-sels - suk
Gaa - sen si - ne smaa læ - rer flit - tig gaa,
ak, hvor hun er let! Fo - den er saa net.
Høk - ren med sin Viv gaar for Tids - for - driv

S2
Luf - ten er saa smuk, de - res Læng-sels -
Gaa - sen si - ne smaa læ - rer flit - tig
ak, hvor hun er let! Fo - den er saa
Høk - ren med sin Viv gaar for Tids - for -

A
Kaa -
Pi -
gaar -
højt -

13

S1
ken - des let paa de - res Sil - ke - kjo - - - le.
Ska - den vin - dig med sin Ha - le vip - - - per.
Po - gen sæl - ger til dem grøn - ne Kran - - - se.
med sin sølv - be - slag - ne Mer-skums - pi - - - be.

S2
suk ken - des let paa de - res Sil - ke - kjo - le.
gaa, Ska - den vin - dig med sin Ha - le vip - per.
net, Po - gen sæl - ger til dem grøn - ne Kran - se.
driv med sin sølv - be - slag - ne Mer-skums - pi - be.

A
- ben ka - - stes væk.
- len dyg - - tig Skæg.
- i Ha - - ven ud.
- paa Bon - - dens Gavl.

1

S1
5. Hul - de Pi - ger smaa, rø - de, hvi - de, blaa,
6. Aft - nen dri - ver paa, mens de skøn - ne gaa,
7. I den tav - se Nat, som en stor Du - kat,

S2
5. Hul - - de Pi - ger smaa, rø - - de, hvi - de,
6. Aft - - nen dri - ver paa, mens - - de skøn - ne
7. I - - den tav - se Nat, som - - en stor Du -

A
5. Hul - - de Pi -
6. Aft - - nen dri -
7. I - - den tav -

5

S1
sen - de de - res Blik - ke rundt som Pi - - le,
ba - re de dem ik - ke skal for - kø - - le.
Maa - nen stæn - ker Guld paa al - le Gre - - ne.

S2
blaa, sen - de de - res Blik - ke rundt som Pi - le,
gaa, ba - re de dem ik - ke skal for - kø - le.
kat, Maa - nen stæn - ker Guld paa al - le Gre - ne.

A
- ger smaa. _____
- ver paa, _____
- se Nat, _____

9

S1
og som Kri - ger - flag i det kæl - ne Slag
Hvil - ken yn - dig Strøm, Bar - men blir saa øm,
Ak, de skøn - ne svandt jo fra hver en Kant.

S2
og som Kri - ger - flag i det kæl - ne
Hvil - ken yn - dig Strøm, Bar - men blir saa
Ak, de skøn - ne svandt jo fra hver en

A
rø mens _____
som _____

13

S1
Sil - ke - baand fra Lil - je - nak - ken i - - - le.
man sit Hjer - te kan paa Ve - sten fø - - - le.
Det er tungt, man skal gaa hjem a - le - - - ne.

S2
Slag Sil - ke - baand fra Lil - je - nak - ken i - le.
øm, man sit Hjer - Te kan paa Ve - sten fø - le.
Kant. Det er tungt, man skal gaa hjem a - le - ne.

A
- de, hvi - - de, blaa. _____
- de skøn - - ne gaa. _____
- en stor Du - kat. _____

Kan ogsaa synges tostemmigt ved Udeladelse af underste Stemme.

S 1 2

1. Nu er Da - gen fuld af Sang, og nu er Vi - ben
2. En - gen er nu gyl - den-gul af tun - ge Kab - be -
3. Dam - men lig - ger Da - gen ud med Bru - de - lys i

A

S 1 2

kom - men, Bek - ka - si - - nen Nat - ten lang haand -
le - jer, Søn - den-vin - - den bry - der op, og
Hæn - de, ræk - ker højt de ran - ke Skud, at

A

S 1 2

te - rer El - skovs-trom - men. } Pluk - ke, pluk - ke dug - get Straa,
Du - e - ur - ten ne - jer. }
So - len maa dem tæn - de. }

A

S 1 2

pluk - ke, pluk - ke Siv ved Aa, pluk-ke, pluk-ke Blom - ster. _____

A

1

S 1 2

4. Nu vil Mø med Sil - ke-stik paa Bru - de - li - - net
5. Ræk mig en For - glem - mig - ej og sidst en Kru - - se -

A

4

S 1 2

søm - me; den, som in - - gen Bej - ler fik, hun
myn - te, saa - dan slut - - ter vi vor Leg saa

A

7

S 1 2

tar sig en i Drøm - me. } Pluk - ke, pluk - ke dug - get Straa,
glad, som den be - gynd - te. }

A

11

S 1 2

pluk - ke, pluk - ke Siv ved Aa, pluk - ke, pluk - ke Blom - ster. _____

A

1. I Skyg - gen vi van - ke blandt lys - grøn - ne
 2. Bag Køk - ke - nets Ræk - ke vi hen - sæt - te
 3. Da ik - ke vi kom - mer, saa gla - de, saa
 4. Sankt Hans Urt vi san - ke, hvor Blom - ster - ne

4

Straa, Sankt Hans Urt vi san - ke, hvor Blom - ster - ne
 den, fra Træ - li - stens Spræk - ke den snor sig da
 fro, her føl - gen - de Som - mer, naar Blom - ster - ne
 staa, blandt Stam - mer saa ran - ke, blandt lys - grøn - ne

8

staa. Pæ - ne lil - le Urt staa saa rent og
 hen. Hvis den fæ - ster Rod, blir vor Skæb - ne
 gro. Hist hvor Kor - set staa, hist paa Kir - ke -
 Straa. Pæ - ne lil - le Urt staa saa rent og

12

purt, staa saa frisk og grøn u - for - mærkt i Løn. _____
 god; dør den paa sit Sted, ak, da dø vi med. _____
 gaard ble - ge lig - ge vi, da er det for - bi. _____
 purt, staa saa frisk og grøn, u - for - mærkt i Løn. _____

S
A

1. Nu ly - ser Løv i Lun - de, grønt lig - ger Dan - marks
 2. Nu lø - ses Fug - le - tun - ger af Vin - ter - dø - dens
 3. Du Fri - hed, som vi sav - ner bag By - ens Mur og
 4. Du ly - se, fri - e Som - mer, vor Fri - heds un - ge

4

S
A

Land, i - mel - lem blan - ke Sun - - de et
 Band, et Sol - skins = Kor de sjun - - ger i
 Tag, paa aa - ben Mark vi fav - - ner en
 Brud, fra Støv og Støj vi kom - - mer at

7

S
A

Skjold med Søl - ver - rand. Frugt - blom - sters Hvi - de -
 Sko - vens fri - e Land; - de kal - der os, de
 sol - glad Ju - ni - dag; saa skæ - re er dens
 kaa - re dig til Gud. Vort Liv til Lyst du

10

S
A

plet - ter, det ri - ge, grøn - ne Felt, og
 Stem - mer, ud fra vort Hver - dags = Bur, fjernt
 Kin - der som Æb - le - blom - stens Blad, og
 ven - de paa Da - gens Sol - skins = Felt, og

13

S
A

højt de ly - se Næt - ter slaar ud sit Som - mer - telt.
 fra dets Fan - ge - trem mer at fin - de dig, Na - tur!
 om dens Haar sig vin - der Dug - draa - bers Per - le - rad.
 o - ver os du spæn - de de ly - se Næt - ters Telt!

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

1. O, hvor jeg er glad i Dag! Bø - gen hej - set
 2. Bon - den plø - jer glad sin Jord, Kra - gen føl - ger
 3. Sko - ven er det bed - ste Slot; slip - per in - den -
 4. O, hvor jeg er glad i Dag, Vaa - ren vun - det

har sit Flag o - ver al - le Stran - - de.
 tro hans Spor, Bø - gen til ham vif - - ter!
 for man blot, vil man ej til - ba - - ge;
 har sin Sag, Mør - ket maat - te svin - - de.

Sva - len hvi - ner gen - nem Luft, der er Sang og
 Gø - gens Kuk og Fin - kens Sang, Dros - lens kla - re
 læn - ge - re og læn - ger ind, blin - det blødt af
 Bø - gens un - ge, fri - ske Blad fæ - ster i min

Lys og Duft o - ver Dan - marks Lan - - de.
 Fløj - tes Klang he - le Da - gen skif - - ter.
 Drøm - mens Spind, la - der du dig dra - - ge.
 Hat jeg glad, jeg vil og saa vin - - de.

1. Nu Sol i Øst op - rin - der mild, min
 2. Vor Tun - ge staa han naa - dig bi, den
 3. Han ren - se ud vort Hjer - te godt i
 4. Saa vi, naar Da - gen svin - der hen for

3

Sjæl, til Gud dig skynd! Bed, han i Dag dig
 fly fra Løgn og Tvist; vort Ø - je frel - se
 hver en løn - lig Vraa, at Kø - dets Lyst i
 Nat - tens Skyg - ge bred, maa syn - ge glad Guds

6

frel - se vil fra Ska - de, Skam og Synd.
 han og fri fra Fjen - dens Ar - ge - list!
 stort og smaat ej Magt skal med os faa!
 Pris i - gen og ta - ge mod hans Fred.

1. Jeg læg - ger mig saa trygt til Ro som
 2. Hav Tak for Da - gen lys og klar, for
 3. Hold i din Va - re - tægt, o Gud! mig

3

Fug - len hist i Sko - - ve, thi du, min Gud, du
 hver dens Lyst og Glæ - - de! Hjælp al - le dem, som
 selv og mi - ne kæ - - re - og styrk mig, saa jeg

6

vaa - ger jo for mig, naar jeg vil so - - ve!
 Smer - ter har, trøst al - le dem, som græ - - de!
 di - ne Bud kan tro og ly - dig væ - - re!

1. Tyst som Aa i En - gen rin - der, spej - ler
 2. U - den Brov - ten, blom - ster - bro - get som en
 3. Skabt af Luft, med Vin - dens Vin - ge, blødt dets
 4. Var - met ved vort Hjer - tes Var - me gror dets

Him - mel, Sky og Jord, bæ - rer Spro - get vo - re Min - der, hvad der
 Eng i Som - mer-flor, glim - ter, ly - ser, duf - ter Spro - get af vor
 Kys og let dets Spor, sme - det til en smi - dig Klin - ge, Vid - det
 Rig - dom, naar vi gror. Mo - ders - maal har aab - ne Ar - me, fav - ner,

var, og hvad der gror. Tyst som Aa i En - gen rin - der, rent og
 e - gen mil - de Jord. Tyst som Aa - en, blom - ster - bro - get, klart og
 hvæs - se - de vort Ord. Tungt som Hug af Man - dens Klin - ge, let som
 løf - ter som en Mor. Var - met ved vort Hjer - tes Var - me vok - se

stil - le er vort Ord, rent og stil - le er vort Ord.
 fro - digt er vort Ord, klart og fro - digt er vort Ord.
 Pi - gens Dans vort Ord, let som Pi - gens Dans vort Ord.
 skal det dan - ske Ord, vok - se skal det dan - ske Ord!

1. Sol er op - pe! Sko - vens Top - pe
 2. Højt der gjal - der, Lu - ren kal - der
 3. Op nu fa - ge for Rolf Kra - ge

glim - re alt som Gim - les Tag! Bud os brin - ger
 Kæm - per op af Mor - gen-blund, Stol - per kna - ge,
 kækt at løf - te Skjold og Sværd! Vel for Lu - er

Ha - ne-vin - ger, Ha - ne-gal om kla - ren Dag.
 Lu - er bra - ge, blus - se o - ver grøn - ne Lund.
 ej han gru - er, men for Syn af Nid - dings-færd.

Vaag - ner, vaag - ner, dan - ske Hel - te! Sprin - ger op og
 Vaag - ner! ej til Gam - mens Ta - le, Vin og Smil i
 Ring med Glans og Sværd med Æg - ge mild han gav med

spæn - der Bæl - te! Dag og Daad er Kæm - pe - rim.
 Kon - ge = Sa - le! Hil - durs Leg er nu for Haand.
 Hæn - der beg - ge; hvem tør nu slaa Ring om ham?

1

S 1 2

4. Rolf kan bleg - ne, Bjar - ke seg - ne,
5. Sol er op - pe! Sko - vens Top - pe

A

3

S 1 2

Hjal - te svøm - me i sit Blod. Lej - res Bu - er
glim - re alt som Gim - les Tag! Bud os brin - ger

A

6

S 1 2

kan i Lu - er syn - ke ned for Hjart - vars Fod,
Ha - ne - vin - ger, Ha - ne - gal om kla - ren Dag.

A

9

S 1 2

han dog Mar - ken ej be - hol - de, før de Em - mer
Vaag - ner, vaag - ner, dan - ske Hel - te! Sprin - ger op og

A

12

S 1 2

vor - de kol - de, dræ - ber ham den sid - ste Gnist.
spæn - der Bæl - te! Mor - gen - stund har Guld i Mund.

A

1
S 2
A

De Snæk - ker mød - tes i Kvæld paa Hav, og
de le - ged alt o - ver den aab - ne Grav, og

3
S 2
A

Luf - ten be gynd - te at glø - de; Her er jeg sat til en
Bøl - ger - ne gjor - des saa rø - de.

6
S 2
A

Bav - ta - sten, at vid - ne for Slæg - ter i Nor - den:

9
S 2
A

Dan - ske de va - re, hvis mø - re Ben un - der mig smul - dre i

12
S 2
A

Jor - den, dan - ske af Tun - ge, af Æt og af Id,

15
S 2
A

thi skal de næv - nes i lø - ben-de Tid Fæd - re-nes vær - di - ge Søn - ner!

1. Sønd - ret Folk er vok - set sam - men i den
2. Mu - re faldt, og Læn - ker lø - stes, snæ - ret

sto - re Skæb - ne - stund. Een er Stam - men, een er
Lun - ge aan - der frit, der, hvor Vre - dens Kar ud -

Flam - men, een er Glæ - den paa vor Grund. Frem af
ø - stes, der, hvor Dansk har lidt og stridt. U - den

Vin - ter væl - der Vaar. He - let er vort gam - le Saar, bø - det
Tryk af frem - med Aag klin - ger nu det re - ne Sprog, som vor

Dan - marks Flæn - - ge. Sorg - om - su - ste Kon - ge - aa,
Mo - der ta - - ler. E - get Brød til e - gen Dug,

at - ter skal din Vo - ve gaa glad i - gen - nem En - - ge.
Dan - marks Hve - de, Dan - marks Rug Dyb - bøl Møl - le ma - - ler.

1. Ud - rund - ne er de gam - le Da - ge som
 2. Mens Gra - ven ka - stes, Vug - gen gyn - ger, og
 3. Saa lad der-paa os Syn da fæ - ste, hvad

4

Flo - der i det sto - re Hav, og hvor sig hvi - ler
 Liv ud-slet - ter Dø - dens Spor, saa im - mer sig i -
 æd - le kal - de Li - vets Lyst! Ja, lad os kæm - pe

8

nu den sva - ge, der fandt den stær - ke og sin Grav; men
 gen for - yn - ger hver æ - del Slægt i Syd og Nord, og
 med de bed - ste og vo - ve kækt mod Død en Dyst! At

13

lo - vet væ - re Him - lens Gud! de æd - les Æt dør al - drig ud!
 Min - det om Guds Mis - kund - hed for - plan - ter sig i tu - sind Led!
 by - de dem og Gra - ven Trods kan med Guds Hjælp og lyk - kes os.

1. Vi fik ej un - der Ti - der - nes Tryk et
 2. Vi ved, der end maa fa - res i Mag, vi
 3. Kun Fod for Fod vi se, hvor vi gaa, men

3
 bø - jet Mod, en lu - den - de Ryg; vor Kamp, vort Kald, hvad
 gaa som mod en gry - en - de Dag, men fam - ler ej i
 ved dog godt, hvor - hen vi skal naa: til dybt i Barm at

6
 bæ - re vi kan end lig - ger gemt un - der Syns - kred-sens Rand. End vor
 Mul - met om-kring og skal ej hil - des i Taa - ger - nes Ring. Har vi
 ha' vort Kom-pas og ej blot fin - de, men fyl - de vor Plads. Ja, vor

9
 Røst er u - den Magt og vor Daad u - den Hjem, og om
 langt end - nu til Havn, der er Vind i vort Sejl, der er
 Gang maa bli - ve fast - vi er fri - baar - nes Æt, - og vor

11

S 1
2

os er al - ting sagt med de Ord: Vi vil frem!
 Lys - ning for vor Stavn, at vi ej lø - be fejl.
 Hi - gen maa faa Hast, og vor Fod bli - ve let,

A

13

S 1
2

Frem - ad ef - ter Li - - vets Kran - - se!
 Trø - stig frem - ad! Tændt er Fy - - ret,
 Ø - jet op - ladt, Haan - - den ø - - vet,

A

15

S 1
2

Tid har vi ej til at stand - - se.
 Vej ken - der han, som har Sty - - ret.
 Tan - ken paa Flugt o - ver Stø - - vet.

A

1

S 1
2

4. Vi hø - re, hvor det kal - der os frem, vort
 5. En en - som Van - dring ej staar os an, vi
 6. Ja, snart det sker, at vi skal af Sted, og

A

3

S 1
2

gam - le, sunk - ne Fæd - re - ne-hjem, der tap - pert bød Aar -
 flok - kes fluks, hvor mø - des vi kan; vort Mod til Far - ten
 al - le Vaa - ben skal vi ha' med; de sli - bes alt og

A

6

S 1
2

tu - sin - der Trods, men har nu he - le sit Haab sat til os. Vi skal
da bli - ver frit, og det gaar frem, naar vi kønt hol - de Trit. Ja, da
skær - pes saa smaat, og vi vil læ - re at fø - re dem godt, læ - re

A

9

S 1
2

ren - se det for Støv, vog - te tro, hvad som du'r, vi skal
tra - ve vi med Sang o - ver Sten, o - ver Stok, - Ve - jen
ret at gø - re lyst, hvor vi sæt - te vor Fod, og i -

A

11

S 1
2

slyn - ge Vaa - rens Løv om dets vejr - slag - ne Mur.
bli - ver al - drig lang for den slut - te - de Flok.
gen - nem Li - vets Dyst bæ - re Ung - dom - mens Mod;

A

13

S 1
2

Dan - mark, u - den Læ af Bjær - - ge,
Slut da sam - men! kort er Glæ - - den;
Da - gens Mø - je, Kam - - pens Lu - - e

A

15

S 1
2

vi vil dig styr - ke og vær - - gel
snart skal vi spredt ud i Kæ - - den.
al - drig i os skal det ku - - e!

A

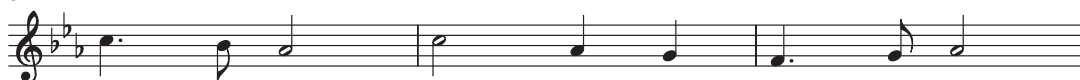
1. Dan - mark, i tu - sind Aar, læn - ger end
 2. Dan - mark, i - mod dig slaar at - ter en
 3. Dan - mark, i tu - sind Aar, Sø - havn og

4

Sa - ga naar, vor Stam - mes Arv, hær - get og
 storm - fuld Vaar med Liv og Død. Strid el - ler
 Bon - de-gaard og fri Mænds Arv. Brug du os,

8

frugt - bar - gjort, Hjem - stavn og Ver - dens Port -
 Ar - bejds - dag, her kræ - ves haar - de Tag.
 hvor du kan, tag du os Mand for Mand!

11

lær os at raa - de stort saa rig en Arv!
 Løft os, vort gam - le Flag, i Liv og Død!
 Staa skal vort Fæd - re - land, som fri Mænds Arv.

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

S
A

1. Er din Stue lav og trang, løft dit Sind des
2. Som saa tit din Dra-ge steg med sin hvi-de
3. Luk dit Ø-je op og se! Lyt med aa-bent
4. Li-vet kal-der, før du tror, styrk dig til at

4

S
A

me-re, slip det frej-dig løs i Sang, fulgt af man-ge
Brin-ge, naar i Som-rents Søn-dags-leg den fik Vejr i
Ø-re! O, hvor der skal me-get ske, før du alt kan
føl-ge! Lad dit Sind i San-gens Kor løf-te som en

8

S
A

fle-re. Du kan fløj-te, naar du gaar
Vin-ge, - skal din Tan-ke fri og let
hø-re. Da-ge kom-me, Da-ge gaa
Bøl-ge. Du kan fløj-te, naar du gaar

11

S
A

e-ne gen-nem Vrim-len; men kun Sang af
i-mod Høj-den hi-ge og paa San-gens
dag-lig skal du sli-de, at en Gang du
e-ne gen-nem Vrim-len, men kun Sang af

14

S
A

Hund-red slaar bru-sen-de mod Him-len.
Aan-de-dræt o-ver Jor-den sti-ge.
kan for-staa, hvad du fik at vi-de.
hund-red slaar bru-sen-de mod Him-len.

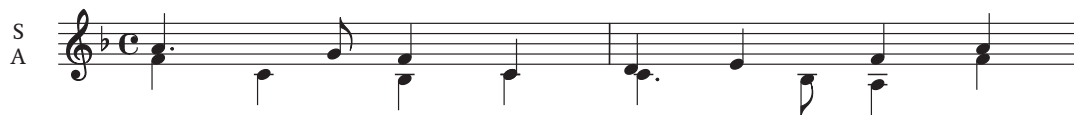
1. Paa det jæv - ne, paa det jæv - ne! - ik - ke i det him - mel -
 2. Paa det jæv - ne skal du byg - ge, paa det jæv - ne skal du
 3. Paa det jæv - ne, paa det jæv - ne! al - tid i min Sjæl det

blaa - der har Li - vet sat dig Stæv - ne, der skal
 bo, ej som Krøb - ling, ej paa Kryk - ke, ej med
 klang, naar med Fan - ta - si - ens Ev - - ne kækt jeg

du din Prø - ve staa! Alt, hvad her - ligt du kan
 Dy - rets dor - ske Ro; med dit Savn og med din
 mig fra Jor - den svang - alt det an - det vil sig

næv - - ne, alt, hvad højt din Sjæl kan naa, skal her -
 Lyk - - ke, med dit Haab og med din Tro skal du
 hæv - - ne, er kun Splid og Un - der - gang! - Paa det

ne - de paa det jæv - ne fast sin Rod i Li - vet slaa.
 paa det jæv - ne byg - ge op til Stjer - ner - ne en Bro.
 jæv - ne, paa det jæv - ne! det er Li - vets Se - jers - sang.

1. Byg paa Slet - ten, ej paa Tin - den,
 2. Hver - - dags - folk med gro - ve Hæn - der
 3. Jævn - - hed bæ - rer Tryg - heds Ren - ter,
 4. Læg din Ger - ning frem i Da - gen,

- lev med Sand - hed, ej med Tant; bær ej Kap - pen
 tit paa Li - vet sik - rest ta'r, Lyk - ken of - te
 gør i Hjem - met To - nen mild; fra de jæv - ne
 røgt med Tro den Aa - ret rundt, vir - ke stort er

- ef - ter Vin - den, vær med al Slags Løgn paa Kant.
 kla - rest bræn - der bag en Væg med spruk - kent Glar.
 Ar - ner hen - ter Sam - funds - aan - den re - nest Ild.
 ik - ke Sa - gen, - men kun det: at vir - ke sundt!

S 1
2

1. Vi fri Folk fra Nor - den van - drer hjem - ligt o - ver
2. Vi smaa Folk fra Nor - den fyl - der ik - ke stort paa
3. Vi fri Folk fra Nor - den fyl - der nok vor Plads paa

A

4

S 1
2

Jor - den, o - ver Land - mark, o - ver Vand - mark
Jor - den, In - gen, om han ej er ga - - len,
Jor - den, o - ver Land - mark, o - ver Vand - mark

A

7

S 1
2

Ung - dom gaar for gam - le Dan - mark til et Tag for Navn og
læg - ger til sin Vækst en A - len, dog en Tom - me kan gaa
Ung - dom gaar for gam - le Dan - mark med Al - ver - dens Magt i

A

10

S 1
2

Gavn. Fra Skæb - nen gaar in - gen. Rask og rank at
an. Det ræk - ker den ran - ke. den som trod - ser
Takt. Snart Sve - den, snart Blo - det, giv kun alt, saa

A

14

S 1
2

mø - de den, det er Tin - gen, det er Maal for Mænd.
Tryk og Tvang. Stol - te Tan - ke, styr da du vor Gang.
godt du kan. E - ne Mo - det gør den fri - e Mand.

A

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

1. Væl - di - ge Ri - ger ri - ves om Jor - den,
 2. Slø - ves vor Vil - je, mi - ster vi Mo - det,
 3. Men har vi Staal i Arm og i Tan - ke,
 4. Seg - ner vi end bag Du - gen den rø - de,

rov - grid - ske Ør - ne stir - rer mod Nor - den. Højt, højt
 rin - der os Lav - sind trægt gen - nem Blo - det, ned, ned
 Glans i vort Ø - je, Ryg - ge - ne ran - ke, højt, højt
 Vaa - ren vil blom - stre o - ver de dø - de, højt, højt

hæ - ver vi vor Fa - ne, frem gen - nem Ti - den bæ - rer vi vort Land.
 tram - per de vor Fa - ne, Træng - sel og Træl - dom by - der de vort Land.
 hæ - ver vi vor Fa - ne, frem gen - nem Ti - den bæ - rer vi vort Land.
 hæ - ver vi vor Fa - ne, frem gen - nem Ti - den bæ - rer vi vort Land.

S¹
S²

1. Ha - vet om - kring Dan - mark, vort mo - der - li - ge Hav,
 2. Ha - vet om - kring Dan - mark, vort mo - der - li - ge Hav,
 3. Ha - vet om - kring Dan - mark, du mo - der - li - ge Hav,

A

3

S¹
S²

blaat som vo - re Øj - ne og blidt som vo - re Drøm - me,
 graat som vo - re Vil - kaar og grønt som vo - re Løf - ter,
 stridt som vo - re Vil - jer og stolt som vo - re Sej - re,

A

5

S¹
S²

min - de - ri - ge Strøm - me, som stry - ger mildt mod Kyst,
 skum - be - sat - te Kløf - ter, som klø - ver Ø fra Ø,
 bryn - je - klæd - te Lej - re, som lar - mer un - der Strand,

A

7

S¹
S²

Læng - sel har du lagt i vort Bryst.
 daad - fuldt har du lært os at dø! } Vi van - drer din Vej, vi
 Hæ - der skal vi hø - ste vort Land. }

A

10

S¹
S²

ly - der din Lov, vi plø - jer di - ne En - ge med Kø - lens ra - ske Plov. Du

A

13

S¹
2

vug - ger os i Ver - den, saa vi - de som vi vil, dig

A

15

S¹
2

el - sker vi, o Hav, og dig vi hø - rer til.

A

1. Naar Som - rens Sang er sun - gen, og
2. Og alt, hvad Blæ - sten skræm - med, hvad

Kul - den knu - ger Stø - vet, og To - nen dør paa
Fro - stens Magt mon ku - - e, det skær - mes huldt i

Tun - gen af Stor - men o - ver - dø - vet: Mit
Hjem - met og tør ved Ar - nens Lu - e; hvert

Hjem, du ri - ge, var - me, i di - ne Mo - der -
Lys - glimt bli'r til Glæ - de, hvert Suk la'r ud sig

ar - - me jeg le - ver op paa ny.
græ - - de, hvert Haab faar Luft i Sang.

1. Sov, mit Barn, sov læn - ge, jeg rø - rer Vug - gens
 2. Fro - dig som en Ran - ke du vok - ser for min
 3. Glem dog ej din Vug - ge og ej din Mo - ders

Gæn - ge, vif - ter Flu - en fra din Kind, kal - der Drøm - men
 Tan - ke, vok - ser fra din Mo - ders Arm ud i Ver - dens
 Suk - ke! Vok - ser du fra Bar - ne-kaar, glem dog ej dit

til dit Sind; sov mit Barn, sov læn - - ge.
 vil - de Larm, fro - dig som en Ran - - ke.
 Fa - der - vor, glem dog ej din Vug - - ge!

4. Lyk - kens Ro - ser rø - de kun mel - lem Tor - ne
 5. Vaagn med Smil om Mun - den saa fro som Fugl i

glø - de; Tor - nen ta - ger jeg for mig, Ro - sen gem - mer
 Lun - den! Re - den din er lun og blød: Mo - der-favn og

jeg til dig, Lyk - kens Ro - ser om rø - - de!
 Mo - der - skød; vaagn med Smil om Mun - den.

1. Spur - ven sid - der stum bag Kvist; saa - mænd, om ej det
 2. Skar - pe Smæld af bran - ket Malt, og Kar - ters kaa - de
 3. Far har røg - tet Kvæ - get ind, med Hal - men tæt - tet
 4. Bar - net i sin Mørk - nings - krog ta'r søv - nig til at

fy - ger! Kaal - gaards - pi - len pi - ber trist for
 Skrat - ten, fjer - ne Grynt af Hu - sets Galt og
 Kar - men, gne - det Gri - sens blan - ke Skind, at
 ga - be, snart det vil sin Bil - led - bog af

Nor - den - blæ - stens By - ger. Lul - lul! Rok - ken gaar
 Bar - ne - leg med Kat - ten - Lul - lul! Rok - ken gaar
 den maa hol - de Var - men. Lul - lul! Rok - ken gaar!
 de Smaa - hæn - der ta - be. Lul - lul! Rok - ken gaar!

støt i Mo - ders Stu - - e, og jo me - re
 flit - tig Fo - den træ - - der, kun saa læn - ge
 Far mod Stu - en sti - - ler, Mor en Bugt paa
 Ild om Gry - den slik - - ker, Vej - rets Svøb om

Vin - den slaar, des - mer faar Ar - nen Lu - - e.
 Hju - let gaar, som lil - le Sø - ster græ - - der.
 Traa - den slaar, ser op paa Far og smi - - ler.
 Gav - len slaar, og Hagl mod Ru - den klik - - ker.

1

S 1 2

5. Mor kan næp - pe se sit Spind og næp - pe tra - den
 6. Pi - gen nys fra Gru - ens Glød svang bort den sor - te
 7. Far ta'r ned saa tung en Bog, med Gud han hvi - sker
 8. Her ved Mo - ders gam - le Rok hun lær - te mig at

A

4

S 1 2

ma - ge; hej, da bæ - res Ly - set ind og
 Gry - de, sæn - ked den i Sen - gens Skød for
 sam - men, fam - ler lidt ved Spæn - dets Krog og
 sta - ve, syn - ge om "den hvi - de Flok" og

A

7

S 1 2

stil - les i sin Sta - ge. Lul - lul! Rok - ken gaar!
 Glø - dens Trods at bry - de. Lul - lul! Rok - ken gaar!
 luk - ker med et: A - men! Lul - lul! Rok - ken gaar!
 "al hans Naa - de - ga - ve." Lul - lul! Rok - ken staar!

A

11

S 1 2

Te - nens rap - pe Vin - - ge o - ver Fyr - re -
 Nad - ver - bor - det sam - - ler; sto - re sid - der,
 En - som - he - den syn - - ger, Mul - met tæt om
 Men dens Nyn og San - - ge ve - mods - fuldt mod

A

14

S 1 2

bjæl - ken saar en Skok af Skyg - ge - rin - - ge.
 min - dre staar paa Bænk og bit - te Skam - - ler.
 Ta - get staar, og Sne - en gaar i Dyn - - ger.
 Hjer - tet gaar, naar Kvæl - de - ne bli'r lan - - ge.

A

S

1. Far - vel min vel - sig - ne - de Fø - de - by! Min
 2. Far - vel du min Far - fa - ders gam - le Hus! Hav
 3. Ler - stam - pe - de Gulv, hvor med Skjor - te paa, jeg
 4. Lad Ok - sen bin - des ved Hus - mands Plov, jeg

A

3

S

Mo - ders Gry - de ry - ger i Sky, min Fa - ders Kvi - e
 Tak for Øl af vort Gil - de - krus, for Dør - træ - et, hvor jeg med
 lær - te kry - be, jeg lær - te gaa! Nu ke - des jeg plat ved saa
 pri - ser den vil - de - ne Hjort i Skov! Naar An - den rok - ker i

A

6

S

gum - ler paa Stald, min Sø - sters Ha - ne
 Rang - len sad, for Mo - ders Mælk og for
 stak - ket Gang, og Stu - en bli - ver mig
 Ren - de - sten, er den sne - hvi - de Maa - ge dog

A

8

S

so - ver paa Hald. Jeg vil lø - be min Vej! _____
 Tyg - ge - mad og Spring - om i vor Lo. _____
 alt for trang. Jeg maa lø - be min Vej. _____
 vel saa ren mel - lem Him - mel og Hav. _____

A

Jeg vil lø - be min Vej!
 og Spring - om i vor Lo.
 Jeg maa lø - be min Vej.
 mel - lem Him - mel og Hav.

S

5. Jeg van - drer og sej - ler for - u - den Ro, jeg
 6. Ap - pel - si - ner og Dru - er og Gra - nens Tap,
 7. Sin Skæb - ne fri - ster den fri - ske Mand. Kan -
 8. For det før - ste den ry - gen - de Grød jeg flyr og

A

S

3
 sli - der vel hun - dre - de Saa - ler af Sko; al Ver - dens Krin - gel og
 Frø - ke - ner, Fru - er og Rid - der og Knap! Jeg vil gli - de paa Ski - er ved
 ske jeg som Rid - der fra frem - med Land, med sne - hvi - de He - ste for
 syn - ger op ud i vil - de - ne Skyr: Hur - ra, blaa - trø - je - de

A

S

6
 snur - ri - ge Bold, baa - de hvor den er varm, og
 Nør - re - pol og gaa nø - gen for O - ta - -
 Gyl - den - karm kom - mer hjem med en Kon - ge - -
 dan - ske Knøs! Rejs Pjal - ten i Vej - ret og

A

S

8
 hvor den er kold, vil jeg rig - tig be - se: _____
 hei - tis Sol med en Krans af Ko - ral. _____
 mø i min Arm til min Mo - der i - gen. _____
 Sku - den øs! snart vi fly - ver af Sted. _____

A

vil jeg rig - tig be - se:
 med en Krans af Ko - ral.
 til min Mo - der i - gen.
 snart vi fly - ver af Sted.

1. Ud gaar du nu paa Li - vets Vej, brug
 2. Mis - tænk ej no - gen u - den Skel, tro
 3. Sky Strid, saa læn - ge som du kan, men
 4. Thi tun - gest Byr - de no - gen ved, er

3

- Li - vet, men mis - brug det ej. I Mod - gangs Sky, i
 hel - ler in - gen alt for vel. Vær til at se og
 tvin - ges du, da strid som Mand. For La - sters Plet hold
 dog en tung Sam - vit - tig - hed. Saa gaa med Gud din

6

- Med - gangs Sol ej paa dig selv, men Him - len stol.
 hø - re snar, sen - dræg - tig der - i - mod til Svar.
 ren din Sti, for løn - lig Brø - de vid dig fri.
 Ba - ne frem, da gaar du ik - ke hen, men hjem.

S

1. Jeg ved en Lær-ke - re - de. Jeg si - ger ik - ke mer. Den
2. I Re - den er der Un - ger, og Un - ger - ne har Dun. De
3. Og de to gam - le Lær - ker de fly - ver tæt om - kring. Jeg

A

1. Jeg ved en Lær-ke - re - de. Jeg si - ger ik - ke
2. I Re - den er der Un - ger, og Un - ger - ne har
3. Og de to gam - le Lær - ker de fly - ver tæt om -

5

S

fin - des paa en He - de, et Sted, som in - gen ser.
pip - per. De har Tun - ger. Og Re - den er saa lun.
tæn - ker nok, de mær - ker, jeg gør dem in - gen - ting.

A

mer. Den fin - des paa en He - de, et Sted, som in - gen ser.
Dun. De pip - per. De har Tun - ger. Og Re - den er saa lun.
kring. Jeg tæn - ker nok, de mær - ker, jeg gør dem in - gen - ting.

1

S

4. Jeg lu - rer bag en Slaa - en. Der staar jeg gan - ske nær. Jeg
5. For Ræ - ven han vil bi - de, og Dren - gen sam - le Bær. Men

A

4. Jeg lu - rer bag en Slaa - en. Der staar jeg gan - ske
5. For Ræ - ven han vil bi - de, og Dren - gen sam - le

5

S

ræk - ker mig paa Taa - en og hol - der paa mit Vejr.
in - gen skal faa vi - de, hvor Lær - ke - re - den er.

A

nær. Jeg ræk - ker mig paa Taa - en og hol - der paa mit Vejr.
Bær. Men in - gen skal faa vi - de, hvor Lær - ke - re - den er.

Tekst: Med tilladelse af Harald Bergstedts Fond.

S 1 2

1. So - len er saa rød, Mor, og Sko - ven blir saa sort.
2. Him - len er saa stor, Mor, med kla - re Stjer - ner paa.
3. Hvor - for blir det Nat, Mor, og kold og bit - ter Vind?

A

5

S 1 2

Nu er So - len død, Mor, og Da - gen gaa - en bort.
Hvem mons-tro - der bor, Mor, paa Stjer - nen i det Blaa?
Hør den lil - le Kat, Mor, den mja - ver og vil ind.

A

9

S 1 2

Ræ - ven gaar der - u - de, Mor. Vi laa - ser vo - res Gang. Kom,
Tror du, der er Dren - ge, Mor, der ki - ger ned til mig? Og
Maa - ger - ne og Ter - ner - ne har in - gen Sted at bo. Aa

A

13

S 1 2

sæt dig ved min Pu - de, Mor, og syng en lil - le Sang.
tror du, de har Sen - ge, Mor, og so - ver li' - som jeg?
hør, nu syn - ger Stjer - ner - ne. De syn - ger mig til Ro.

A

Tekst: Med tilladelse af Harald Bergstedts Fond.

S
1. Den Spil - le - mand spil - ler paa Stren - - ge, saa
2. Den Spil - le - mand spil - ler paa Stren - - ge, saa
3. Den Spil - le - mand spil - ler paa Stren - - ge, med

A

1. Den Spil - le - mand spil - ler paa
2. Den Spil - le - mand spil - ler paa
3. Den Spil - le - mand spil - ler paa

3
S
rapt hans Bu - e kan gaa! da flok - kes de Pi - ger og
rapt hans Fing - re kan gaa: ja vel, I Pi - ger og
Fo - den han Tak - ten mon slaa. Der dan - ser de Pi - ger og

A

Stren - ge, saa rapt hans Bu - e kan gaa! da
Stren - ge, saa rapt hans Fing - re kan gaa: ja
Stren - ge, med Fo - den han Tak - ten mon slaa. Der

6
S
Dren - - ge om - kring ham sto - re og
Dren - - ge, en rig - - tig Dans skal I
Dren - - ge, saa rapt de - res Ben kan

A

flok - kes de Pi - ger og Dren - ge om - kring ham
vel, I Pi - ger og Dren - ge, en rig - - tig
dan - ser de Pi - ger og Dren - ge, saa rapt de - res

8
S
smaa.
faa.
gaa. } Og * bim - me - lim - me - lim, bim - me -

A

sto - re og smaa.
Dans skal I faa.
Ben kan gaa. } Og bim - me - lim - me - lim, bum,

10
S
lim - bim - bum, bum-me-lum-me-lum, bum-me - lum.

A

bim - me - lim - me - lim, bim - me - lim, bum, bim, bum, bim - me - lum - me - lum.

* Eller andre Stavelser som efterligner Instrumenter.

S
A

1. Naar Smaa - børn klyn - ker ved Af - ten - ti - de, vil
2. Og naar du læg - ger din Kind - paa Pu - den, mens
3. Sin Pa - ra - ply hol - der O - le o - ver din

3

S
A

ik - ke le - ge, vil ik - ke ri - de paa He - sten, som hed - der
Maa - nen tit - ter i - gen - nem Ru - den, saa hvi - sker sag - te den
lil - le Seng, før du rig - tig so - ver, men naar du luk - ker dit

6

S
A

A - bild - graa, saa er det O - le, der ban - ker paa.
lil - le Mand: "Nu vil vi ri - de til Drøm - me - land."
Ø - je - laag, bli'r Pa - ra - ply - en en Bil - led - bog.

1

S
A

4. Du skim - ter Nis - ser med rø - de Hu - er, som
5. Men Kil - den skum - mer - kan du be - gri - be, hvor -
6. Og An - den rap - per, og Frø - en kvæk - ker, og

3

S
A

le - ger Skjul mel - lem My - re - tu - er. De mør - ke Gra - ner har
dan blev til en Sø med Ski - be, der sag - te vug - ger sig
langs med Bred - den bag stol - te Ræk - ker af Siv og Rør gror de

6

S
A

Nis - sen kær, han ved, de bli - ver til Ju - le - træ.
ned og op, i Blink af Sol o - ver Bøl - ge - top?
sæ - re Straa med hø - je laad - ne Ka - bu - ser paa.

1

S
A

7. Hvad nu! det blev jo til smaa Gar - di - ster med
8. Men væk - ker Mor dig med Kys paa Mun - den, er
9. Der - ov - re so - ver nu Folk om Da - gen, og

3

S
A

hver sin Sa - bel og sin Tor - ni - ster, og stiv og strunk staar den
O - le li - ge med et for - svun - den. Og vil du vi - de, hvor
O - le hjæl - per dem, det er Sa - gen; men naar vi at - ter faar

6

S
A

he - le Flok - ja, O - le ma - ler nu vit - tigt nok!
han blev a', jeg tror, han løb til A - me - ri - ka.
Lam - pen tændt, er O - le hjem - me, og Rej - sen endt.